

Vĩnh Phúc đất đơm hoa

Gần trưa ngày 29 tháng 12 năm 2004, Bí thư Tỉnh uỷ Vĩnh Phúc Trịnh Đình Dũng điện thoại bảo tôi: “Báo chí ông đưa thế nào? Tốc độ tăng trưởng (GDP) không còn là 13,2% đâu, mà là hơn 14% rồi đấy!”. Tôi sửng người, thoáng chút lo lắng bởi cái sự nhanh nhẩu đoảng của tờ báo mình phụ trách, nhưng lòng lại khắp khởi mừng. Chả là để kịp phát hành số báo xuân Dương lịch, chúng tôi phải lấy những con số ước về tốc độ tăng trưởng kinh tế, về các chỉ tiêu KT-XH của Vĩnh Phúc để kịp đưa lên báo. Ai dè, sau mấy ngày, những con số ước đó trở nên lạc hậu. Năm 2004, Vĩnh Phúc khó khăn là thế, đồng ruộng khô hạn đến tận những tầng âm, vậy mà vẫn được mùa lớn. Sản lượng lương thực vẫn đạt gần 44 vạn tấn. Hình như ông trời cũng nể người Vĩnh Phúc, động lòng trước sự cần cù tần tảo của người nông dân nên không nỡ cướp đi miếng ăn của họ. Nhớ lại cái năm mới tách tỉnh (1997) tổng thu ngân sách của Vĩnh Phúc vốn vụn trên dưới trăm tỉ đồng. Số tiền ấy lúc đó, nói hơi quá lời, chưa đủ để lo xong chỗ ở tạm cho một người em ra ở riêng, sau mấy chục năm ăn chung, làm chung với người anh em Phú Thọ cũng hiền từ, rộng rãi nhưng nghèo khó như mình. Bạn bè tôi lúc đó, dân làm báo hần hoi, còn hỏi những câu nghe đến xót xa và làm cho người bị hỏi đầy mặc cảm: “Thế Vĩnh Yên ở chỗ nào? Có gần Tuyên Quang, Yên Bái không?”. Thì ra họ đi qua cái thị xã này mà không nhận biết. Bởi lúc ấy (năm 1997 về trước) Vĩnh Yên thật sự... yên lặng. Nghèo thế, bé nhỏ nhếch nhác thế thì cao giọng với ai được mà chẳng yên lặng. Có người đi qua thị xã rồi còn quay ra hỏi lái xe: “Còn bao nhiêu cây số nữa thì tới thị xã Vĩnh Yên?”. Bây giờ sau có hơn hai ngàn ngày ngắn chẳng tày gang, Vĩnh Yên đã lột xác, khởi sắc như một xuân nữ đang độ chín, được công nhận là đô thị loại ba, đường phố dọc ngang như bàn cờ, đến mức người Vĩnh Phúc ở vùng ven khi vào nội thị cũng đã phải hỏi thăm đường. Bạn tôi, Tổng biên tập báo Bến Tre Trương Quang Đông gần đây lên chơi Vĩnh Phúc hai ngày cũng thực sự ngỡ ngàng: “Trời! Vĩnh Phúc đẹp quá. Tốc độ đô thị hoá nhanh quá!”

Trước lời khen thật lòng của bạn, tôi cười: “Đây là ông mới chỉ nhìn thấy cái áo khoác ngoài của chúng tôi thôi. Nếu ông hiểu được cái người mặc áo như thế nào thì ông còn ngạc nhiên nhiều lắm”. Nói rồi, tôi cung cấp cho Trương Quang Đông một số thông tin về Vĩnh Phúc. Này nhé, Vĩnh Phúc là vùng đất nằm trong nền văn minh lúa nước sông Hồng. Nơi đây có di chỉ văn hoá Đồng Đậu (thuộc huyện Yên Lạc), là mảnh đất thiêng mà Hai bà Trưng Nhị, Trưng Trắc đã phát cờ khởi nghĩa đánh đuổi quân xâm lược năm 40 sau Công nguyên. Và mảnh đất này đã tám lần vinh dự được đón Bác Hồ về thăm, dạy bảo cách làm ăn, cách vệ quốc và kiến quốc. Câu nói của Người - khát vọng của Người: “Phải làm cho Vĩnh Phúc thành một trong những tỉnh giàu có, phồn thịnh nhất ở miền Bắc nước ta” từ năm 1963 đã và đang trở thành mục tiêu phấn đấu của Đảng bộ và nhân dân Vĩnh Phúc trong mấy thập kỉ qua. Và bây giờ Vĩnh Phúc đã tiệm cận được với

lòng mong mỏi ấy của Người. Kết thúc ngày cuối cùng của năm 2004, Vĩnh Phúc đã đạt được trên hai ngàn tỉ đồng tổng thu ngân sách. Lần đầu tiên trong chặng đường xây dựng, trưởng thành của mình, Vĩnh Phúc đã tự cân đối được thu chi ngân sách, không còn phải “xếp hàng chờ” Chính phủ trợ cấp khó khăn như những năm trước đó. Nói đến Vĩnh Phúc hôm nay, người ta đồng thời liên tưởng đến tỉnh Bình Dương của phía Nam Tổ quốc. Cũng năng động thế, dám nghĩ dám làm như thế và cũng rải thảm đổ tư phương để chiêu nạp các bậc hiền nhân quân tử về đầu tư cho quê mình như thế. Bởi cách rải thảm, cách mời thực sự trọng thị, thấu đạt nhân tình, nên đến nay Vĩnh Phúc đã thu hút được trên 400 dự án đầu tư trong và ngoài nước, với số vốn đăng kí gần 2 tỉ USD. Trong số các dự án ấy, nhiều dự án đã đi vào hoạt động, phát huy hiệu quả kinh tế tích cực, góp phần làm giàu cho những mảnh đất này, như Honda, Toyota, Công ty Gạch men Thăng Long, Tập đoàn Gạch ốp lát Prime Group Việt Nam v.v...

Nhận ra Vĩnh Phúc là một vùng quê thiên thời - địa lợi - nhân hoà, có địa - chính trị thuận lợi, nên các doanh nghiệp, doanh nhân đã hội tụ về đây, coi đây là quê hương thứ hai. Trong số ấy, có doanh nhân chưa kịp đầu tư cho quê hương thứ nhất của mình nhưng lại mong muốn được cống hiến, được đầu tư cho Vĩnh Phúc. Cũng chính vì có nhiều doanh nhân trong nước đầu tư, nên Vĩnh Phúc có thêm nguồn lực nội địa. Trong con số tổng thu ngân sách trên 2300 tỉ đồng năm 2004 thì có xấp xỉ 1.400 tỉ đồng là thu nội địa, đưa Vĩnh Phúc lên địa vị thứ 7 trong cả nước về giá trị sản xuất công nghiệp. Nguồn thu nội địa càng tăng thì tốc độ tăng trưởng kinh tế càng vững chắc - ổn định, không phải lo “bắc nước chờ gạo người”. Làm được điều này Vĩnh Phúc phải huy động sức dân, dựa vào dân là chính. Phải nói một cách tự hào rằng người dân Vĩnh Phúc cực kì yêu nước, cực kì tốt bụng. Đang sống, đang ở, đang lạc nghiệp an cư, nhưng nghe nói tỉnh có chủ trương qui hoạch khu công nghiệp là sẵn sàng di chuyển, giao lại mặt bằng cho Nhà nước. Mọi việc giải toả cứ ngon ơ. Làm được điều này có nhiều nguyên nhân lắm, trong đó có một nguyên nhân quan trọng: Từ Bí thư Tỉnh uỷ đến mỗi đồng chí Thường vụ Tỉnh uỷ, Huyện, Thị uỷ đều rất bám dân. Bám dân để lắng nghe tâm tư, nguyện vọng của họ, từ đó có những quyết sách kịp thời, thấu tình đạt lí. Chuyện Bí thư Tỉnh uỷ và các đồng chí lãnh đạo tỉnh dự họp cả ngày, hai ba ngày với một chi bộ Đảng ở cơ sở xã, phường là chuyện thường ngày của Vĩnh Phúc. Chính cách làm đó đã an lòng dân. Dân thấy Đảng không cao xa vời vợi, trái lại lắng nghe một cách chân thành, thấu đáo tâm tư, kiến nghị của dân, do vậy họ tự tin, vững tâm mà giao ruộng, giao vườn, giao cả đất thổ cư vốn ăn đời ở kiếp của mình để giúp tỉnh, giúp huyện nhanh chóng giải phóng mặt bằng làm khu công nghiệp. ở đâu đó có chuyện “điểm nóng” trong giải phóng mặt bằng, song Vĩnh Phúc thì không, tuyệt nhiên không.

Không kể Phúc Yên, Mê Linh vốn có tiềm lực kinh tế mạnh từ bốn, năm năm trước, nghèo khó đến như Bình Xuyên vốn bao đời nay sản

phẩm chủ yếu chỉ là cây lúa nước, là gạch ngói và chum vại, thì hai năm lại đây mảnh đất này đã sừng sững hiện hình một khu công nghiệp bề thế, năm 2004 giá trị sản xuất công nghiệp đã đạt trên 1.620 tỉ đồng (tỉ trọng công nghiệp chiếm tới 79,9% trong cơ cấu kinh tế). Trên đất Bình Xuyên nay đã có tới 93 doanh nghiệp trong và ngoài nước đầu tư sản xuất kinh doanh. Tổng thu ngân sách của huyện trong năm 2004 lên tới gần 53 tỉ đồng. Nhờ công nghiệp phát triển, năm 2004 Bình Xuyên đã giải quyết được việc làm cho 2.636 người. Tỉ lệ hộ nghèo trong toàn huyện chỉ còn trên 6%...

Hiểu thấu hoàn cảnh nông dân, đến tận giờ toàn tỉnh vẫn còn 7% hộ nghèo, đang phải ăn ở, sinh sống trong những ngôi nhà tranh tre dột nát, nên dù còn trăm mối lo toan, nhiều hạng mục kinh tế quan trọng cần phải đầu tư trước, song Vĩnh Phúc vẫn quyết tâm miễn thuỷ lợi phí cho nông dân. Một tỉnh có một triệu một dân, trong đó hơn 80% là dân làm nông nghiệp, việc miễn thuỷ lợi phí đồng nghĩa với việc tỉnh phải tiết kiệm một khoản chi tiêu không nhỏ, song vì muốn bớt đi gánh nặng cơm áo cho nông dân, vì suy nghĩ dân có giàu thì tỉnh mới mạnh nên Vĩnh Phúc đã quyết như thế. Và cái quyết định ấy đã được người dân chờ đón, ca ngợi. Họ ca ngợi không chỉ vì từ nay gia đình họ được lợi vài trăm nghìn bạc, điều sâu xa là họ nhận thấy các đồng chí lãnh đạo tỉnh này thực sự lo toan, trăn trở cho cuộc sống đủ đầy của người dân. Bí thư Tỉnh uỷ Trịnh Đình Dũng gần đây lên làm việc ở xã Quang Yên (huyện Lập Thạch) - một xã miền núi, có nhiều khó khăn, giáp với tỉnh Tuyên Quang. Theo cơ sở cho biết, anh đã dành khá nhiều thời gian để xuống một số thôn, bản lắng nghe ý kiến của nông dân. Sự lắng nghe ấy ngấm vào tâm não anh để rồi cùng Ban Chấp hành Đảng bộ tỉnh đề ra những quyết sách phù hợp, đúng đắn cho những địa bàn vùng sâu, vùng xa của Vĩnh Phúc. Chứng kiến những ngôi nhà tranh tre dột nát của một số bà con nơi đây, Bí thư Dũng đồng cảm sâu sắc. Anh bảo với những cán bộ cùng đi: "Năm 2004 này, tỉnh mình đã làm được 1.400 nhà đại đoàn kết. Như vậy tết này có một ngàn bốn trăm hộ gia đình bớt khó khăn. Phải tiếp tục làm nữa, làm để không còn một hộ dân nào phải ở nhà dột nát".

Thực ra với trách nhiệm của những người đứng đầu Đảng bộ tỉnh và Nhà nước tỉnh, Bí thư Tỉnh uỷ Trịnh Đình Dũng và Chủ tịch UBND tỉnh Nguyễn Ngọc Phi chưa bao giờ bằng lòng với những thành tựu đã có. Nỗi lo cho dân, trách nhiệm với dân đã luôn là một gánh nặng cao cả đè lên đôi vai của các anh. Chứ điểm lại những việc, những kết quả kinh tế - xã hội mà Vĩnh Phúc đạt được trong 4 năm qua (2001-2004) thì đâu phải là những thành tựu nhỏ.

Gần đây trong một lần trò chuyện với Thiếu tướng Lê Khởi, Phó Tổng cục trưởng Tổng cục Hậu cần, Bộ Công an (anh Khởi người Đại Đồng, Vĩnh Tường), khi nghe tôi thông báo một số thành tựu kinh tế - xã hội của Vĩnh Phúc năm 2004, anh Khởi trầm trồ: "Khâm phục Trịnh Đình Dũng và Nguyễn Ngọc Phi. Các ông ấy giỏi thật". Ngẫm nghĩ một chút,

anh khẳng định: “Tất nhiên đây là công sức, là trí tuệ của cả BCH Đảng bộ và nhân dân trong tỉnh. Nhưng nếu như người đứng đầu không giỏi, không có bản lĩnh, không vì dân thì không thể làm được những thành tựu lớn đến như thế”.

Tại kì họp HĐND tỉnh khoá XIV cuối năm 2004, Chủ tịch UBND tỉnh Nguyễn Ngọc Phi tâm sự với chúng tôi: “Năm 2005 của Vĩnh Phúc là năm đầu tư phát triển kết cấu hạ tầng. Cơ cấu kinh tế của Vĩnh Phúc là: Công nghiệp (60%), dịch vụ (25%) và nông nghiệp (15%). Vĩnh Phúc sẽ đầu tư hoàn thành 6 trục kinh tế: Trục phát triển công nghiệp - đô thị Mê Linh; trục phát triển giao thông quốc lộ 2A; trục phát triển đô thị - du lịch quốc lộ 2B; trục phát triển đô thị - công nghiệp đường 2C; trục phát triển công nghiệp Bình Xuyên; trục phát triển du lịch Đại Lải - Tây Thiên. Vĩnh Phúc sẽ xây dựng các đô thị trung tâm, trọng điểm để làm động lực phát triển vùng ở Mê Linh, Phúc Yên, Vĩnh Yên, Bình Xuyên. Bên cạnh bước đi công nghiệp ấy, Vĩnh Phúc “tăng tốc nông nghiệp” chú trọng đào tạo nhân tài; phấn đấu giảm tỉ lệ hộ nghèo; xoá hết trên 4.000 ngôi nhà còn dột nát cho dân. Tổng thu ngân sách trên địa bàn năm 2005 phải đạt 3.000 tỉ đồng. Và trước năm 2020, Vĩnh Phúc sẽ trở thành tỉnh công nghiệp”.

Từ cái nền thành tựu KT-XH đã đạt được trong 4 năm qua, với tiềm năng cả về truyền thống anh hùng, lao động sáng tạo, cả về bản lĩnh vượt khó của mỗi người dân trên mảnh đất này, đặc biệt lại có một BCH Đảng bộ tỉnh đoàn kết, giàu trí tuệ, dám nghĩ dám làm, biết vì dân, thì những điều Chủ tịch UBND tỉnh Nguyễn Ngọc Phi vừa nói chắc chắn sẽ trở thành hiện thực - một hiện thực đủ đầy và bắt đầu diễn ra ngay trong những ngày đầu xuân 2005. Lời dạy, ước muốn của Hồ Chủ tịch kính yêu khi Người về thăm Vĩnh Phúc năm 1963. Đất này rồi sẽ mãi đơm hoa, kết trái, rồi sẽ có phúc, có phần như chính tên gọi cội nguồn của mình - Vĩnh Phúc.

(Báo Văn nghệ)